

det tekniske Selskab velvillig Opmærksomhed, som ogsaa er viist det flere Gange, men at der maa være Maade med Alt og Rimelighed i Alt, og at vi ikke bør handle anderledes imod dette Institut, end vi ville være forberedte paa at handle forholdsvis mod andre lignende Instituter omkring i Landet. Jeg kan ikke negte, at jeg haaber paa, at, naar Rigsdagen viser denne Velvillie — jeg skal ikke gysse tilbage derfor —, saa vil der komme hundrede Andragender om lignende Begunstigelser fra andre private Instituter, hvis offentlige Formaal og Nytte er lige saa uomtvistelige, og jeg haaber, at man da ogsaa vil vise den samme Velvillie. Jeg er imidlertid aldeles paa det Rene med, at, vilde vi blot have gjort det for de Højskoleforstandere, der have maattet knibe sig til Penge ofte mod dyre Renter, at vi havde laant dem offentlige Midler til 4 pCt., vilde de have været inderlig taknemmelige for Hjælpen baade paa deres egne og paa deres Formaaals Vegne. Havde de dertil faaet det Tillæg, som vi her foreslaa, nemlig et Laan med 10 Mars Rentesfrihed, og man vilde se Liden an med Hensyn til deres Virksomhed, saa at de kunde faae Lov til at udvilde sig, da vilde de sige, at det var en saa forbausende Velvillie, at de aldrig havde drømt derom. Gaar man endnu videre og siger: „Det er der Intet ved, det er ulogisk og passer ikke; denne Skole skal have det Hele som Gave“, da er jeg bange for, at de ville gaa ud af deres gode Skind af Forundring. Saaledes vil det gaa. Altsaa i en vis Forstand, naar der endelig skal være Gilde i den Retning, vil jeg glæde mig over, hvad de Herrer gjøre, og jeg tvivler jo ikke om, at de vedtage det. Jeg haaber, at vi leve af Konsekventser og ikke leve af Inkonsekventser og altsaa komme til næste Aar at give lignende Opmuntringer. Jeg benegter ikke, at her virkelig er et større Formaal end ved Gartnereleverne, skjøndt jeg har megen Sympathi ogsaa for det Forhold, særlig for Bondestandens Gaver i Bestjylland — jeg er selv Bestjyde. Her er imidlertid en ganske anden Interesse for Samfundet, og det Samme gjælder tilvisse ogsaa om de af mig nævnte øvrige Skoler og Institutioner, saa at de have Krav paa tilsvarende Lettelser.

Jeg veed ikke, om jeg er saa stærkt interesseret i noget andet Forslag, at jeg har Berettigelse til at opholde det meget ærede Thing med specielle Bemærkninger. Med Hensyn til det, jeg her har fremsat om de tre Forhold, haaber jeg, at det ærede Thing vil undskylde, at jeg har udtalt mig særskilt, fordi vi ere af lidt afvigende Mening. Jeg skal kun sige med Hensyn til Telegrafstationerne i Aasaa, Sellingen og Ruds-Bedby, at jeg betragter disse tre Forslag som et Kompromis, og dersom det ærede Udvalg tillader mig det, vil jeg sige, at jeg allerede paa et tidligere Stadium i Udvalget blandt dem, som vi

have opgivet paa Listen, havde nævnt et Sted, nemlig Mars som havende særligt Krav paa at faae en Telegrafstation, da det ligger 3—4 Mil fra den nærmeste Rjbstad, og navnlig langt større Krav efter min Mening end Sellingen og Ruds-Bedby og maaste ogsaa Aasaa. Jeg nævnte ligeledes Aabybro Kro, som et Sted den burde ligge nær. Min ærede Kollega (G. Petersen) der ikke er fra Thursø, men fra Langeland, har sølgelig ikke talt for sin egen Valgfreds' Interesser, men dog for en lokal Interesse. Jeg har havt den Opfattelse — maaste vil den ærede Minister ikke benegte det, helst saa jeg, at han bekræftede det, — at Løsningen af dette Thursøspørgsmaal, der ogsaa er forhandlet, staar i Klasse med Oprettelsen af mindre Stationer, at Spørgsmaalet her egentlig kun er, hvorvidt man skal belaste Budgettet med en Udgift, som mulig ikke helt ud dækkes ved Indtægten, og naar det er Tilfældet, vil naturligvis dette stedlige Spørgsmaal blive løst i den nærmeste Fremtid, naar andre Smaastationer ogsaa komme frem til Forhandling. — Det samme ærede Medlem nævnte det steile Svendborg; ja, der har været adskilligt Steilt fra Svendborg, som vi nok have lagt Mærke til, og jeg tror, at han har Ret i, at det styrker Grundene for at faae Pakkepostfager befordrede ved Omfjørsel, naar Høstene blot kunne holde paa de steile Bakker. Den Grund have vi imidlertid ikke tidligere hørt noget til. Men jeg er i det samme Tilfælde som det ærede Medlem, og det noget mere intimt, idet Kolding er nævnt som en af de paagjældende fire Byer; men jeg har fundet, at Kolding og ligesaa Svendborg meget godt kunne undvære disse Kjøveposter endnu nogen Tid. Naar en By har 4 eller 5 Gange daglig Ombæring af Breve og et Par Gange om Dagen af Pakker, saa maa den, om der end er en og anden Ulempe, finde sig deri; deri er jeg enig. Derfor ere de 4—5,000 Kr. værd at spare. — Det ærede Medlem for Nykjøbing (Clausen) — vi ere Stiftsbørn — har stillet et Forslag om en Diligencebefordring fra Nørre Alslev til Stubbejøbing. Han kan nok forstaa, at det har min personlige Sympathi, men den slaar jeg med Forsigtighed en Strejg over. (Clausen: For min Skyld naturligvis). Jeg haaber ikke, at det ærede Medlem har stillet Forslaget for sin egen Skyld, og altsaa kan jeg heller ikke slaae en Strejg over det for hans Skyld; havde han stillet Forslaget for sin Skyld, kunde det tænkes, at jeg vilde gaa imod Forslaget for hans Skyld. Jeg tror, det er logisk. Jeg troede, at det ærede Medlem havde stillet Forslaget for Sagens Skyld, og Sagen har min Sympathi, thi ogsaa jeg har Forbindelser den Vej, hvor Folk nu foranlediges til at ligge over i Nørre Alslev. Men man kan ikke faae Alt paa een Gang; den paagjældende Egn faar en velbegrunnet Hjælp i Tilskudet fra Postvesenet til at sætte en Dampbaad i Gang i disse Farvande,